

- 3) Je nařízení, kterým se stanoví sazebník odměn *procuradores de los tribunales*, tedy Real Decreto č. 1373/2003 ze dne 7. listopadu 2003, slučitelné s článkem 56 SFEU (bývalý článek 49)?
- 4) Splňuje tato právní úprava požadavky nezbytnosti a přiměřenosti, na které odkazuje čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/123/ES⁽¹⁾?
- 5) Zahrnuje článek 6 Evropské úmluvy o lidských právech, který zaručuje právo na spravedlivý proces, právo na účinnou obranu proti určení výše odměny *procurador*, která je nepřiměřeně vysoká a neodpovídá skutečně odvedené práci[?]
- 6) Jsou v případě kladné odpovědi v souladu s článkem 6 Evropské úmluvy o lidských právech ta ustanovení španělského *Ley de Enjuiciamiento Civil* (občanský soudní řád), která brání účastníkovi, jemuž je uložena náhrada nákladů řízení, napadnout výši odměny *procurador*, protože ji považuje za nepřiměřeně vysokou a neodpovídající skutečně odvedené práci?

⁽¹⁾ Evropského parlamentu a Rady ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, s. 36).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta domstolen (Švédsko) dne 22. května 2013 — C More Entertainment v. Linus Sandberg

(Věc C-279/13)

(2013/C 207/55)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta domstolen

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: C More Entertainment AB

Odpůrce: Linus Sandberg

Předběžné otázky

- 1) Zahrnuje pojem „sdělování veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29/ES⁽¹⁾ úkon spočívající v poskytnutí na internetových stránkách přístupných všem hypertextového odkazu, na základě jehož aktivace lze mít přístup k dílu vysílanému držitelem autorského práva k tomuto dílu?
- 2) Má způsob použití hypertextového odkazu vliv na posouzení první otázky?

- 3) Je třeba zohlednit skutečnost, že přístup k dílu je omezen určitým způsobem?
- 4) Mohou členské státy přiznat širší autorské právo tím, že stanoví, že sdělování veřejnosti zahrnuje také jiné úkony, než ty, které jsou uvedeny v čl. 3 odst. 1 směrnice?
- 5) Mohou členské státy přiznat držiteli práv širší výlučné právo tím, že stanoví, že sdělování veřejnosti zahrnuje také jiné úkony, než ty, které jsou uvedeny v čl. 3 odst. 2 směrnice?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Kypr) dne 27. května 2013 — Sotiris Papasavvas v. O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi e Giorgos Sertis

(Věc C-291/13)

(2013/C 207/56)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Eparchiako Dikastirio Lefkosias

Účastníci původního řízení

Žalobce: Sotiris Papasavvas

Žalovaní: O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi a Giorgos Sertis

Předběžné otázky

- 1) Vzhledem k tomu, že se právní úprava členských států týkající se pomluvy odráží ve schopnosti poskytování informačních služeb elektronickou cestou, jak na vnitrostátní úrovni, tak uvnitř EU, může být taková právní úprava považována za omezování poskytování informačních služeb za účelem provedení směrnice 2000/31/ES?
- 2) V případě kladné odpovědi na otázku v bodě 1, použijí se ustanovení článků 12, 13 a 14 směrnice 2000/31/ES v oblasti odpovědnosti na otázky občanského práva mezi jednotlivci, jako jsou otázky týkající se občanskoprávní odpovědnosti v případě pomluvy, nebo jsou omezena na občanskoprávní odpovědnost za obchodní činnost/smlouvy se spotřebiteli?

- 3) Vzhledem k účelu článků 12, 13 a 14 směrnice 2000/31/ES, které se týkají odpovědnosti poskytovatelů služeb informační společnosti, a s přihlédnutím ke skutečnosti, že v mnoha členských státech je zapotřebí nejdříve soudní žaloba k tomu, aby bylo vydáno předběžné opatření stanovící zákaz, které zůstane v platnosti až do skončení řízení, zakládají uvedené články individuální práva, kterých se lze dovolávat k vlastní obraně v souvislosti s občansko-právní žalobou pro pomluvu, nebo představují právní překážky k podání takové žaloby?
- 4) Použijí se pojmy „služby informační společnosti“ a „poskytovatel (služeb informační společnosti)“ podle článku 2 směrnice 2000/31/ES a čl. 1 odst. 2 směrnice 98/34/ES, ve znění směrnice 98/48/ES, na informační služby on line placené ne přímo příjemcem služeb, ale nepřímo díky obchodním reklamám, které se objeví na webové stránce?
- 5) S ohledem na definici „poskytovatel (služeb informační společnosti)“ podle článku 2 směrnice 2000/31/ES a čl. 1 odst. 2 směrnice 98/34/ES, ve znění směrnice 98/48/ES, v jakém rozsahu je možné mít za to, že jedna nebo několik následujících skutečností představuje „prostý přenos“ nebo „ukládání do vyrovnávací paměti, takzvaný caching“ nebo „shromažďování informací“ ve smyslu článků 12, 13 a 14 směrnice 2000/31/ES:
- a) noviny obsahující zdarma přístupnou webovou stránku, na které je publikováno elektronické vydání tištěných novin, se všemi články a reklamami, ve formátu PDF nebo v jiném podobném elektronickém formátu;
 - b) volně přístupné on line noviny, jejichž poskytovatel je odměňován díky obchodním reklamám, které se objevují na webové stránce. Informace, které jsou publikovány v on line novinách, pocházejí od zaměstnanců novin a/nebo od nezávislých novinářů;
 - c) placená webová stránka, která poskytuje jednu ze služeb, jež jsou uvedeny pod předcházejícími písmeny a) a b)?

Kasační opravný prostředek podaný dne 30. května 2013 společností El Corte Inglés, S.A. proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 20. března 2013 ve věci T-571/11, El Corte Inglés v. OHIM — Chez Gerard (CLUB GOURMET)

(Věc C-301/13 P)

(2013/C 207/57)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: El Corte Inglés, S.A. (zástupci: J. L. Rivas Zurdo a E. Seijo Veiguela, abogados)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2013 ve věci T-571/11 v plném rozsahu;
- uložil dalšímu účastníkovi, respektive dalším účastníkům řízení náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- 1) Porušení zásady právní jistoty a zásady legitimního očekávání

Zásada právní jistoty vyžaduje „jednoznačné vyjádření, které umožní dotčeným osobám se jasně a přesně seznámit se svými právy a povinnostmi“. Tato zásada souvisí se zásadou ochrany legitimního očekávání, v níž je zdůrazněna potřeba odůvodňovat správní rozhodnutí, která se odchyľují od předchozích rozhodnutí, jež mohou v osobách, kterým jsou určena, vyvolávat legitimní očekávání.

Způsob, jakým španělské soudy uplatňovaly španělské ochranné známky slogany (zapsané v době, kdy platil pokyny z roku 1997), je v jasném protikladu se správními akty Společenství o námitkách v řízeních B 877.714 a R 571/11 i s rozsudkem Tribunálu ze dne 20. března 2013: mělo-li námitkové oddělení pochybnosti stran znění starší ochranné známky, mělo si k jejich odstranění vyžádat příslušné vysvětlení od Oficina Española de Patentes y Marcas (španělského patentového a známkového úřadu) nebo od navrhovatelky, která měla předložit argumenty v rámci své procesní obrany.

- 2) Zjevně nesprávné hodnocení skutkového základu sporu

Tribunál má, soudě podle rozsudku, za prokázané, že namítaná ochranná známka je zapsána pro třídu 35 a chrání služby spočívající v reklamních větvích používaných jako slogany pro marketing, používání a využívání výrobků zařazených do tříd 29, 30, 31, 32, 33 a 42, a že OHIM si byl vědom existence svého rozhodnutí ze dne 17. července 2006, v němž zohlednil pokyny Oficina Española de Patentes y Marcas ze dne 11. listopadu 1997 k přezkumu ochranných známek sloganů (příloha 4) i rozsudky španělského Tribunal Supremo (nejvyššího soudu) ze dne 25. února 2004 a ze dne 30. května 2008.

Požadavek, aby účastník řízení tvrdil a prokazoval, že jeho starší ochranná známka chránila stejné výrobky, na jaké se vztahovala přihláška, představuje zjevně nesprávné posouzení, neboť takový požadavek znamená totéž co žádat totožné uplatnění. V důsledku nesprávného posouzení některých důkazů a skutečností nebyla vyřešena hlavní otázka, a sice čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 207/2009 (¹).